No. 930 Zaterdag 26 October 1901. 18de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 25 October.

EEN AMERIKAAN TEGEN ENGELAND.

De wreede oorlog thans door Groot-Britannië tegen de Zuid-Afrikaansche Republieken gevoerd, is, natuurlijk, geen op zich zelf staande gebeurtenis, maar een van Engelands zijde sedert jaren overwogen zaak, een feit in de historische reeks van Engelsche daden op Afrikaansch grondgebied. Op die historische reeks nu, op Engeland's wrijven en drijven in Afrika, heeft een Amerikaansche kolonel, Chaillé-Long geheeten, een eigenaardig licht laten vallen, waardoor streven en bedoeling van den Brit helder aan den dag komen. Kolonel Chaillé-Long, oudkapitein van het federale leger in den secessie-oorlog, van 1862 tot 1865, stamt af van een oude Fransche familie van Poitou. Na de verplettering der geconfedereerden van het Zuiden en het herstel der Unie, nam de kolonel dienst in Egypte, was *onder het Egyptisch vaandel* chef van den generalen staf van Gordon, en zijn ontdekkingen en exploiten in de streken van den Boven-Nijl, van de groote meren en van de groote moerassen der woestijn hebben hem een plaats in het eerste gelid der onderzoekers van het zwarte vasteland doen verwerven. Zijn gezag mag dus beschouwd worden als dat van een vertrouwde met alle geheimen der Afrikaansche geographie en politiek. Zijn sympathieën hebben hem gemaakt tot een vurig verdediger van Egypte's onafhankelijkheid, derhalve tot een tegenstander van de Britsche heerschappij, welke de uitsluitende belangen van haar exploitatie stelt in de plaats van de inlandsche ontwikkeling en van de vrije concurrentie der beschaafde volken. Tot die vijandigheid tegen den Brit zal intusschen ook zijn afkomst wel het hare hebben bijgedragen. Wat hiervan zij, uit menig oogpunt is zijn historische uiteenzetting van het Britsche koloniale politieke stelsel van gewicht, weshalve wij er het voornaamste uit overnemen.

Wij geven hier het woord aan hem zelven:

Meer dan een eeuw is reeds voorbijgegaan, sedert een Fransche vloot te Aboekir is vernield door den Engelschen admiraal Nelson, en iets minder dan een andere overwinning ter zee is door dienzelfden Nelson, tot baron van den Nijl verheven, behaald op de vereenigde krachten van Frankrijk en Spanje in de wateren van Trafalgar. Aldus debuteerde Engeland, om zich meester te maken van het Afrikaansche vasteland. Het is na dien tijd nooit van zijn doel afgeweken.

Reeds in 1806 verovert het de Kaap op de Hollanders, die ze hebben gekoloniseerd, en op de Fransche Protestanten (Hugenoten), welke na de herroeping van het edict van Nantes zich bij de Hollanders aansloten. Die Hollanders en die Franschen waren *de voorvaderen der heldhaftige Boeren onzer dagen*. Op dit terrein vleit de heer Chamberlain zich met de hoop, den droom van *den weg van de Kaap naar Cairo* te kunnen verwezenlijken, welke droom eenigen tijd gevaar liep door de dwaze onderneming van dr. Jameson, die in de handen viel van den edelmoedigen Joubert.

In de maand Maart 1807, onder het misleidend voorwendsel van Egypte te beschermen tegen een nieuwen aanval van Bonaparte, verscheen onverwacht een Engelsche vloot vóór Alexandrië. Maar de groote Mehemet-Ali, die de bedoelingen van den Brit doorzag, noodzaakte ze het anker te lichten en naar andere wateren te stevenen.

Mehemet, zich herinnerend de bewonderenswaardige overwinning van Bonaparte op de geduchte Mamelukken, ontwierp nu het plan om het leger van Egypte naar Europeesch model te reorganiseeren. Te dien einde gaf hij het Fransche instructeurs, die ten gevolge der rampspoeden van 1815 (Bonaparte's definitieven val) zonder militaire positie waren. Dank zij een van hen, kolonel Selves, later Soliman Pacha geworden, waren de Egyptenaren overwinnaars op de gewichtige dagen van Nezib en Korieh, die Turkije troffen, maar nog meer Engeland; want dit hoopte met één slag de macht van den Onderkoning te vernietigen, die wist het, eenigermate door Frankrijk werd gesteund.

Toen riep de Engelsche natie, verontrust over den tocht der Egyptenaars naar Constantinopel, dat zij dreigden te nemen, de tusschenkomst van Rusland, Oostenrijk en Pruisen in, die den Egyptenaren 14 Mei 1833 de Conventie van Kutaya oplegden, en, na een tweede conferentie, gevolgd door het bombardement en de verwoesting van het in opstand gekomen Beyreuth door de Engelschen, hen beroofden van de vrucht hunner triomfen, door zich te verzetten tegen Egypte's onafhankelijkheid.

De Engelsche luipaard wilde de ongeschondenheid van het Turksche Rijk verzekeren, met het doel er later zijn prooi van te maken. Evenwel slaagde de Fransche diplomatie erin aan den Sultan den firman te ontrukken, waarbij hij voor altijd de erfelijkheid van het onderkoningschap in de familie van Mehemet-Ali erkende.

Het domineerende denkbeeld van Engeland komt weer te voorschijn in 1859, toen het andermaal zijn vloot naar Alexandrië zond ten einde die stad te beschermen, — *een poging, die nog tijdig werd verhinderd door het sluiten van den vrede van Villafranca.*

Alsdan werd georganiseerd de expeditie der kapiteins Speke en Burton in de bassins van den Nijl en den Congo, met het oogwenk vasten voet in Centraal-Afrika te krijgen.

Vervolgens werd Sir Samuel Baker, de ontdekker van den Albert-Nyanza in 1864, aan den Onderkoning opgedrongen als gouverneur-generaal van Egyptisch Soedan in 1869, onder het motief van *opheffing van den handel in zwarten!* De Khedive kon niet weigeren dezelfde fluit als Albion te bespelen, te minder nu zijn ijdelheid werd gestreeld door deze vermelding in den aan Sir Samuel verstrekten firman:

„Overwegende dat de humaniteit de opheffing der slaven-jagers vordert, teneinde te onderwerpen aan ons gezag de streken gelegen ten zuiden van den Gondokoro, wordt een expeditie georganiseerd......" — De Engelsche politiek had met eenzelfden slag den weg van verovering gevonden en het meest valsche voorwendsel, dat zij *in naam der beschaving* handelde.

Het Britsche volk was begaan met het lot van de zwarten der Vereenigde Staten van het Zuiden, en werd de beschermer van diezelfde in opstand gekomen Staten, toepassend dit systeem, dat het vroeger voor inhumaan had uitgekreten, toen het hoopte van zijn gezag voordeel te kunnen trekken. Alle middel, om zijn doel te bereiken, is het welkom. Hebben wij niet eveneens generaal Gor-

Feuilleton.

Pallizzolo de „Geheime Koning van Palermo" en de „Maffia".

In de schaduw van den bijna duizendjarigen „scheeven toren" van Bologna, in het „palazzo del Bibbiena" zal gedurende 4 à 5 maanden een sensatie-proces worden behandeld, dat de aandacht van geheel Italië gespannen houdt en waarbij vermoedelijk een tafereel zal worden ontrold, dat een duidelijken blik zal veroorloven in de sinds veel jaren diep verdorven maatschappelijke toestanden op het schoone eiland Sicilië, dat een helder licht zal doen vallen op de schandelijke kuiperijen en de misdaden van het geheime genootschap der aldaar met schier onbeperkte macht heerschende Maffia.

Als hoofd van dit geheimzinnig lichaam is thans ontmaskerd geworden en zal door den loop van dit proces voor het oog der geheele wereld nog meer zichtbaar aan den schandpaal worden geslagen de reeds meermalen genoemde italiaansche afgevaardigde Raffaele Palizzolo, medebestuurslid van de Siciliaansche Bank. Welke bloedige misdrijven deze achtbare staatsman, die tevens de ziel is van een te Palermo op reusachtige schaal gedreven smokkelhandel, misschien nog meer op zijn geweten heeft, is niet bekend, doch dit staat vast, dat hij beschuldigd wordt van medeplichtigheid aan twee zeer beruchte moordzaken. De eerste komt in 't kort hierop neer: In het jaar 1866 had de stad Palermo tot eerste- en tot tweede-burgemeester den markies Di Rudini en den uit een oud en rijk siciliaansch patriciërsgeslacht stammenden baron Emanuele Notarbartolo, beiden eerlijke mannen en wier aanzienlijk fortuin het bovendien voor hen onnoodig maakte om te trachten door oneerlijke middelen hun bezit te vermeerderen. De Maffia wist beiden uit hun ambt te verdringen en Palizzolo den zetel van vice-burgemeester — dus de plaats van Notarbartolo — te doen innemen. Laatstgenoemde echter, belast met een reorganisatie van het slecht bestuurde stedelijk hospitaal, wist zich van zijn taak op zóó voortreffelijke wijze te kwijten, dat de inrichting weldra in grooten bloei verkeerde, en hij-zelf, daardoor in hooge mate populair geworden, zich gekozen zag tot eerste-burgemeester van Palermo. In die hoedanigheid voerde hij vooral een vinnigen en aanhoudenden strijd tegen den smokkelhandel der Maffia en trachtte hij met allen ijver den zeer gedesorganiseerden toestand der gemeente-financiën te verbeteren. De moeilijkheden, hem door de leden van den geheimen Bond in den weg gelegd, deden hem in '76 zijn ontslag indienen en gaarne een opdracht der Regeering aanvaarden tot reorganisatie van de Siciliaansche Bank. Maar ook in de qualiteit van president dezer instelling vond hij zijn oude vijanden tegenover zich, en het tijdperk van zijn beheer kenmerkte zich door voortdurenden strijd tusschen hem en eenige leden van den raad van toezicht, onder aanvoering van Palizzolo, voor wien de even eerlijke als onverschrokken patriciër de bronnen van schandelijk, diefachtig gewin verstopt had. Daarvoor zou Notarbartolo boeten. Op den 12 April 1882 werd hij door vijf als soldaten verkleede roovers ontvoerd, om eerst tegen een losprijs van 52,000 lire zijn vrijheid terug te ontvangen. In hoeverre Palizzolo aan dezen overval schuldig was, kon niet worden uitgemaakt, maar drie weken later arresteerde de justitie drie van de briganten in een huis van Palizzolo, en daarbij bleek dat zij behoorden tot diens vertrouwde vrienden! In 1890 bereikte de „geheime Koning van Palermo" zijn doel. Zijn aanhang was erin geslaagd Notarbartolo bij de Regeering zwart te maken, zoodat de achtenswaardige staatsambtenaar niet enkel uit zijn functie werdt ontzet, maar zich ook zijn pensioen geweigerd zag. Nauwelijks was hij echter uit het door hem daarover gevoerd proces in laatste instantie zegevierend te voorschijn getreden, of hij werd — op den 1 Februari 1893 — terwijl hij terugkeerde van een zijner landgoederen, aan het station Sciara in een eerste-klasse-coupé vermoord. De stationschef Diletti, die aanvankelijk voor de politie verklaarde, gezien te hebben, dat een van Palizzolo's trawanten, Giuseppe Fontana, zich bij het afrijden met het slachtoffer in den spoorwagen had bevonden, trok later, uit vrees voor de wraak der Maffia, deze verklaring weder in, doch herhaalde twee jaar geleden — toen voor de rechtbank te Milaan de zaak Notarbartolo voor de derde maal behandeld werd en de justitie twee conducteurs voor de schuldigen hield — zijn eerste verklaring. Ten gevolge daarvan en ook naar aanleiding van een rechtstreeksche beschuldiging, tegen Palizzolo uitgebracht door den zoon van het slachtoffer, den zeeofficier Notarbartolo, werd het proces te Milaan, waarbij, behalve de conducteurs, ook een reeks hooggeplaatste civiele en militaire autoriteiten

don in 1874, door den Khedive Ismail tot opvolger van Baker benoemd, de anarchie in Soedan zien uitlokken, hem in 1884 daar zien terugkeeren en hem op de muren van Khartoem een proclamatie zien aanplakken, die den afschuwelijken slavenhandel herstelde?

Dergelijke manoeuvres, overal met onvermoeibare volharding aangewend hebben ongemerkt Engeland's opperheerschappij verzekerd.

Kolonel Chaillé Long, verontwaardigd daarover, citeert de rede, onlangs gehouden door een lid van het Congres der Vereenigde Staten, den heer Schackleford, van Missouri, zich uitlatend over de betrekkingen der Amerikanen met hun *zoogenaamde Anglo-saxische neven*. In die rede komen o. a. de volgende zinsneden voor:

Wij kunnen vertrouwen op Rusland, op Frankrijk, op Duitschland, mijnheer de voorzitter; wij kunnen ons vertrouwen stellen op elke natie der aarde, gelooven, dat zij stiptelijk zich zal houden aan hare tractaten; maar van al deze natiën zonderen wij uit dat oud bandietenvolk, Groot Britannië. Wat kan men in zijn verleden aanhalen, 't geen bewijst, dat men er vertrouwen in kan stellen?...... En welk is het vasteland, welk is zelfs het te midden der zeeën afgezonderd gelegen eiland, waar niet het bloed den bodem heeft gedrenkt gedurende de regeering van den plunderaar, gretig naar alles wat leeft buiten zijn rijk?...... Dat is het karakter van den onverbiddelijken strooper. *Nooit heeft Engeland een tractaat gesloten zonder het te schenden, en het heeft de rechten van geen enkel volk geëerbiedigd.*

DE SLUITING DER MISSIE
TE SANTA ROSA.

(*Ingezonden.*)

Mijnheer de Redacteur,

Met aandrang verzoek ik U, aan Uwe vele lezers de verheffende en warme gevoelens te mogen mededeelen, die mij en een paar duizend andere katholieken verkwikten verleden Zondagavond bij de eindoefeningen der Missie in de kerk van Santa Rosa. Misschien kan deze uiting mijner gelukkige stemming eenige afgedwaalden nader brengen en voorbereiden tot de missie, die weldra hier in de stad zal gehouden worden.

Na de gewone oefeningen der maand, welke dien avond eene bijzondere bekoorlijkheid hadden wegens den grooten toeloop van volk en hun innig vrome houding, volgden de laatste en krachtigste middelen tot opwekking en volharding in de goede voornemens die men in de Missie vormde: slotpreek, pauselijke zegen en oprichting van het missiekruis.

Die slotpreek was aangrijpend, en hoogst practisch: de hemel en de weg die daarheen leidt. Wat zou toch het leven zijn zonder de hoop op een eeuwige belooning! Hoe onvruchtbaar en troosteloos ons zwoegen en lijden in dezen aardschen nacht, indien er geen dageraad gloorde van eeuwig geluk! Eenigen, die zich sterk van geest wanen noemen dit *egoïsme*, de redelijke zelfliefde verwarrende met zelfzucht, die geniet en schraapt en zich verheft ten koste van zijn evenmensch en met vertreding der wetten Gods. Het soort egoïsme, waardoor ons 't geloof naar den hemel leert haken, is lijdzaam, welwillend, kuisch, mededeelzaam, deemoedig, en verdient dus den naam van egoïsme niet; het is welbegrepen eigenbelang dat samengaat met de belangen van den evenmensch en de glorie des Scheppers.

Dank aan den missionaris, die zoo levendig dat oord van onuitsprekelijk geluk beschreef en en ons daardoor krachtig tot deugd en volharding spoorde. — Zij die meenen geen hemel in 't verschiet noodig te hebben, vergissen zich jammerlijk in den aard en de zwakheid hunner eigen natuur.

Plechtig in den hoogsten zin van 't woord was het mededeelen van den Pauselijken zegen en de introductie daartoe. Een der missionarissen besteeg de trappen van het altaar en sprak met een gevoelvolle en krachtige stem van den Grijsaard van 't Vaticaan, den Herder aller geloovigen, zegenend zijn handen strekkend over zijn kudde. Woorden en gedachten beiden waren zoo levendig en roerend, dat we ons verbeelden den Paus zelf voor ons te zien met zegenend gebaar een crucifix over ons uitstrekkend en de barmhartigheden der H. Drievuldigheid over ons afsmeekend.

In zulk een oogenblik gevoelt men, dat men katholiek is, dat men tot één groot Rijk behoort, waarvan de onderdanen, met elkanders hulp en onder leiding van een hoofd, naar den schoonen hemel streven.

Diep treffend was de oprichting van het missiekruis. Toen de missionaris sprak van afscheid nemen, na al het vertrouwen ondervonden, na al die innige ontboezemingen, na zooveel tranen van berouw opgevangen in barmhartigheid, glinsterden er tranen in menig mannenoog. Van zulk een tijd moest een blijvend aandenken gesticht worden. Ter herinnering aan de offervaardigheid van Santa Rosa's parochianen en hun liefde tot het Huis des Heeren had hun ijverige Pastoor een monument geplaatst in 't altaar, een marmeren steen met het opschrift: *Christo Redemptori;* er moest ook iets geschieden ter herinnering aan den voortreffelijken ijver en groote godsvrucht van het volk gedurende de afgeloopen Missie. Wat leende zich beter daartoe dan een kruis, de standaard van ons H. Geloof, het werktuig onzer Verlossing, een missiekruis, dat moest voortgaan boete te prediken en ontferming, liefde, geduld, volhardingsmoed.

Na de inzegening van het schoone, groote kruis, trok de Priesterschaar er statig mede van 't altaar de kerk in onder het zingen van een toepasselijk kerkelijk lied.

Het kruis werd bevestigd tegen de tribune van het koor, en als nu Santa Rosa's parochiekind bij het verlaten der kerk zijn Jesus op 't altaar heeft gegroet, werpt hij ook een blik van dankbaarheid op dit teeken onzer verlossing, en stort hij eene bede om hulp en medelijden.

Aanvaard, bid ik U, zeer geachte Heer Redacteur, mijne oprechte gevoelens van hoogachting en dankbaarheid.

X.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Officieele berichten.

In de ll. Maandagavond gehouden vergadering van den Kolonialen Raad zijn de candidaten gekozen, die aan H. M. zullen worden voorgedragen, om uit hen twee leden van den Raad te kiezen ter vervanging van wijlen den heer J. E. VAN DER MEULEN JR. en van den heer MOSES CURIEL, die voor zijne benoeming tot raadslid bedankt heeft.

Tot eerste candidaten werden gekozen: de heeren A. JESURUN en R. J. HOLLER, en tot tweede candidaten de heeren M. E. CURIEL en C. G. DE HASETH.

Daarna werd door den Raad behandeld en, na eenige discussie, goedgekeurd eene „Ontwerp-Verordening tot heffing eener belasting op het houden van honden, tevens maatregelen bevattende om den overlast te keer te gaan, die aan de ingezetenen van de kolonie Curaçao wordt veroorzaakt door honden, zich bevindende op de openbare straten en wegen, zoomede op voor een ieder toegankelijke particuliere erven.

Havennieuws.

Maandag laatstleden is omstreeks elf uur 's voormiddags hier binnengevallen, komende van St. Lucia, Hr. Ms. *Utrecht*, commandant A. G. ELLIS.

De *Utrecht* zal tot 1 April in de West-Indische wateren blijven en dan door een ander groot oorlogsschip worden vervangen. Woensdag in den namiddag vertrok de *Utrecht* naar La Guaira en gisterenmorgen vertoonde zij zich voor de haven.

⁂

Wij ontvingen in dank van de Heeren EDWARDS, HENRIQUEZ & Co., Agenten van de *Hamburg-American Line* den reiswijzer van de twee excursen, welke het pleizierjacht *Prinzessin Victoria Luise* in het begin van het volgend jaar maken zal.

Op de eerste reis, die 4 Januari begint en dertig dagen duurt zal Curaçao worden aangedaan en hier op den 20sten Januari gedurende negen uren worden vertoefd: de tweede reis, beginnende 8 Februari zal acht en twintig dagen duren. Curaçao wordt op deze reis niet aangedaan.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Igno Baralt, Victoria Bor, Margarita Fraai, Felisia H., Clemence Gravenhorst, Pepe Lopez para entregar á Paulina Seliés, Poli cu ta na imprenta na punda, Louisa Rodriquez, H. Salish.

Niet voor verzending vatbaar een drukwerk geadresseerd aan: Jose M. Leyba y familia, Sto. Domingo.

Leger en Marine.

Bij Kon. besluit is benoemd bij het wapen der infanterie tot 1e luit. de 2e luit. J. A. MAAS, gedetacheerd bij de landmacht in W.-I.

— Bij Kon. besluit is bevorderd tot kapt. ter zee de kapt.-luit. ter zee W. J. DE BRUYNE.

---

van meerdere of mindere medeplichtigheid werden beschuldigd, geschorst, en leidde de justitie een nieuw onderzoek in tegen Palizzolo en zijn handlanger Fontana. Laatstgenoemde werd gearresteerd in de woning van prins Mirto, een vriend van Palizzolo, terwijl deze-zelf (onbegrijpelijkerwijze hadden de minister Gallo en graaf Bonasi hem gewaarschuwd voor het gevaar, dat hem dreigde!) te Palermo gegrepen werd in zijn slaapkamer. Men ziet welke deftige personen in vriendschappelijke betrekking staan tot het hoofd der Maffia en op welke verrassende schandaal-onthullingen men zich kan voorbereid houden.

De tweede beschuldiging, tegen Palizzolo en de Maffiosen uitgebracht, is die van moord op Francesco Miceli, wiens echtgenoote aanspraak maakte op de grootendeels uit onroerende goederen bestaande nalatenschap — ongeveer een millioen lire bedragend — van zekere mevrouw Marianna Gentile. Miceli had het opzicht over een door de overleden erflaatster eertijds bewoonde villa bij Rocca di Monreale. Toen hij in gezelschap van zijn echtgenoote op den avond van den 17 Juli 1892 in een open rijtuig van daar terugkeerde, werd hij door twee achter een kerkmuur geloste geweerschoten van het leven beroofd.

Ook op deze geruimen tijd door duisternis omhulde misdaad wierp het derde proces-Notarbartolo te Milaan het eerste licht. De oorzaak van dezen moord was de volgende. Daar men onder de papieren van mevr. Marianna Gentile aanvankelijk geen testament vond, bestreden tal van bloedverwanten elkander de nalatenschap. Dit bracht Palizzolo, het hoofd der Maffia, op het denkbeeld in troebel water te visschen en zich van de erfenis meester te maken! En zoo gebeurde het, dat weinig tijds later een testament gevonden werd, 'twelk den minderjarigen Giuseppe Gentile benoemde tot universeel erfgenaam.

Daar waren er, die de echtheid van dit stuk aanstonds in twijfel trokken, doch een gedeelte van hen liet tegen een zekere som gelds alle aanspraken op de erfenis varen ter gunste van Francesco Gentile, als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarigen zoon, terwijl deze, Giuseppe, de helft van het — na aftrek van alle onkosten en legaten — overblijvend kapitaal afstond aan zijn vader. Bij deze overeenkomst met zijn vader werd de jonge Gentile vertegenwoordigd door een zekeren Norcia. Bij het justitieel onderzoek is nu gebleken dat zoowel Francesco Gentile als Norcia creaturen waren van Palizzolo, en dat Norcia voor zijn moeite 3700 lire ontving. Er waren intusschen nog enkele competenten, die hun eischen op de nalatenschap bleven handhaven en misschien hun toevlucht zouden hebben genomen tot een proces, indien niet een tweede testament gevonden ware geworden, dat de verwarring onder de mededingers ten top deed stijgen, zoodat het Palizzolo gelukte, voor een spotprijs al hun aanspraken op de nalatenschap te koopen. Op die wijze zou hij de geheele erfenis-geschiedenis te zijnen bate bijna uit de wereld hebben geholpen, indien niet Miceli zijn manoeuvres had doorschouwd, in de handhaving zijner aanspraken ware blijven volharden en bovendien nog eenige zijner verwanten overgehaald had om zijn voorbeeld te volgen. De aanslag, waarvan deze man het slachtoffer werd, was niet de eerste, die om deze reden op hem gepleegd werd. Bij een vroegeren had hij tegenover den rechter van instructie onomwonden als zijn meenig te kennen gegeven, dat Palizzolo er de aanstoker van was. Echter waagde toen niemand het iets tegen den „geheimen Koning van Palermo" te ondernemen. Thans is dit gevaarlijk sujet, gelukkig, in handen der justitie en zal hij vermoedelijk den dans niet ontspringen. Het dossier, waarover de rechtbank in deze zaken beschikt, is zeer groot, en ongeveer 500 getuigen zullen worden gehoord.

Terwijl dus de aanvoerder der Maffia te Palermo met een zijner beruchte handlangers voor de recht bank te Bologna staat, komt uit Mazora, op het eiland Sicilië, weer eens het bericht van een nieuwe ongehoord brutale berooving, gepleegd door Maffiosen.

Ridder Burgio, een der rijkste grondbezitters in die streek, deed dezer dagen een inspectiereis naar een landgoed bij Paterno. Nauwelijks had hij echter den voorhof betreden, of hij zag zich plotseling door acht gemaskerde roovers omsingeld, die hem bonden en hem in een kamer van het huis opsloten.

Met den koetsier had hetzelfde plaats; alleen werd deze in een schuur gelegd, waar hij twee geboeide lotgenooten aantrof, die reeds vóór de komst van den *padrone* in de boeien geklonken waren. Daarna keerden de roovers naar Burgio terug, wien zij de revolver vóór het hoofd hielden, en van wien zij koelbloedig 100,000 lire losgeld eischten.

De onderhandelingen duurden 3 uren. Eindelijk namen de Maffiosen het aanbod van Burgio aan, om hun 10,000 lire uit te betalen, wanneer zij één der hunnen naar zijn huis wilden zenden, om het geld te halen. Burgio schreef daarop aan zijn vrouw, aan den brenger van den brief 10,000 lire ter hand te stellen, waarbij hij de woorden moest voegen, dat wanneer het geld ná zonsondergang zou aankomen, hij vrouw en kinderen nooit zou terugzien.

Eén der roovers nam op zich, zelf aan Senora Burgio den brandbrief te gaan brengen. Toen Burgio's vrouw echter slechts 5000 lire vond en bereid was de rest der som te doen bezorgen, verklaarde zich de wantrouwende bandiet ook met 6000 lire tevreden en ging zijns weegs. Burgio werd daarop in vrijheid gesteld, waarna de roovers in de Campagna verdwenen. Men ziet dus, dat de vrienden van het Kamerlid Palizzolo ook met zich laten onderhandelen.

Muziekuitvoering.

De *Banda Orfeo* zal aanstaanden Zondagavond ten acht ure in de Wilhelmina-kiosk te Otrabanda het volgende programma uitvoeren:

1. Le Volontair, Pas Red............H. COLINT.
2. Doux Souvenir, Valse..............E. BODONIE.
3. La Dame de Coeur, Ouverture G. DUVAL.
4. Le Petit Trompette, Polka......A. KORN.
5. Barataria, March.......................G. KOMZAK.
6. Potpourri Populaire...................RENAUD.
7. El Angel, Valse.
8. Wilhelmus (oude zetting).

Aruba.

Eenige dagen geleden leed het zeilschip *Arend* schipbreuk op de reis van La Guaira naar Maracaibo; de *Arend* had aan boord 112.000 francs, geborgen in tien kisten.

Het is nu gebleken, dat de *Arend* moedwillig op land is gezet en daarna de kisten met geld in den Hooiberg verborgen zijn. De justitie heeft het geld teruggevonden en de dieven gevat; de kapitein van de *Arend* is voortvluchtig naar Colombia.

INGEZONDEN STUKKEN.

To the Editor of the "Amigoe di Curaçao."

Curaçoa.

I have been requested by the Marquess of Lansdowne H. M's principal Secretary of State for Foreign Affairs, to let it be known, as opportunity may occur, by British firms or individuals established in business in my Consular district that whenever they are desirous of purchasing goods in any parts of the British Empire, any inquiries which they may address to me will be forwarded to the Foreign Office for publication at the discretion of the Board of Trade in the „Board of Trade Journal."

In the case of inquiries from foreign firms, applicants are advised to refer through the proper channel to their own Consuls, from whom the Board is willing to receive requests for the publication of similar notices in their journal.

It is, of course, understood that in all such cases the Board reserve the right to deal with applications as they may see fit.

I am further desired to direct attention to the existence of the Imperial Institute and to its Scientific and Technical Department, as well as, to the facilities afforded by it, for acquiring information which may prove useful and advantageous to Emperial commercial interests regarding the nature, properties and possible commercial value of any new or little known natural or manufactured products of the various Colonies and Dependencies of the British Empire and of foreign countries, such, for instances, as fibres, eaths, dy-stuffs, medicinal plants, mineral substances, etc. Samples of any such products should be sent home, together with any available information bearing upon their possible utilization and commercial supply.

Persons interested in British, Colonial or Indian trade, will please communicate with the Imperial Institute for the purpose of procuring any information which they may require on the subject.

British Consulate.

Curaçoa, October 16th. 1901.

JACOB JESURUN.
H. B. M. Consul.

THE SCIENTIFIC AND TECHNICAL DEPARTMENT OF THE IMPERIAL INSTITUTE.

The Scientific and Technical Department of the Institute has been for several years in operation, and has, of late, undergone considerable extension. This Department has been established to acquire information by special enquiries and by experimental research, technical trials and commercial valuation regarding new or little known material or manufactured products of the various Colonies and Dependencies of the British Empire and of foreign countries, and also regarding known products procurable from new sources, and local products of manufacture which it is desired to export. This work is carried out with a view to the creation of new openings in trade, or the promotion of industrial developments.

In an extensive and well-equipped series of Research Laboratories, a numerous staff of skilled Chemists, under the Direction of professor Wyndham R. Dunstan, M. A. F. R. S., carry out the investigation of the chemical constitution and properties of new dy-stuffs, tanning materials, seeds and food-stoofs, oils, gums and resins, fibres, timbers, medicinal plants and products; animal products, minerals and ores, soils, cements and various other products, with a view to their commercial utilization. Whenever necessary these materials are submitted to special scientific experts, by whom they are made the subjects of particular investigation or practical tests.

Reports are also obtained from technical or trade-experts in regard to the probable commercial or industrial value of any such products, while full information is collected from official or other trustworthy sources regarding the probable extent and cost of available supplies.

The work of this Department is quitte distinct in character from the services rendered respectively by the Commercial Information Office of The Board of Trade, and by the Botanical Establishment of the Royal Gardens, Kew. But the work of this Department of Institute may indeed be regarded as an important adjunct to that accomplished by those Government Establishments, especially in furnishing the results of chemical investigation and technical trials which most generally determine the commercial value of natural products.

All materials requiring scientific or technical examination, or commercial valuation, should be submitted to Institute for examination either by, or trough, the Foreign Office, the Colonial Office, the India Office, or the Board of Trade, or through the Colonial or Indian Government Authorithies. Requests for the examination of such materials may also be submitted by Public Commercial Bodies and Institutions of the respective Colonies and Dependencies, or by the Representatives of H. M's Government in foreign countries.

Reports on the results of enquires or experimental investigations are supplied, as a rule, *without charge*, when applied for as above directed, but, should special expenses be incurred in connection with any such reports, or with the commercial valuation of particular materials or manufactured products, which the Council do not considerer themselves warranted in meeting, a statement of such actual outlays will be furnished, for repayment, when the reports are supplied to the Public Bodies or Institution concerned. Should an investigation or report of exceptional character be asked for by a Government Department, an estimate of the attendant expenses will be submitted, with a view to ascertain whether authority for such expenditure will be given.

British Consulate.

Curaçoa, October 16th. 1901.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

GRATA MANIFESTACIÓN. — "Me es grato manifestar, escribe el Dr. P. M. Queremel — excelente médico de Coro — que en el ejercicio de mi profesión he usado frecuentemente y con maravillosos resultados la Emulsión de Scott, sobre todo en los casos en que he necesitado de un modificador de la nutrición, como en las enfermedades de origen escrofuloso y en otras.

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (ó 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

Nederland.

"De Ruyter."

Men schrijft uit Rotterdam omtrent het te water laten van het nieuwe pantserdekschip *De Ruyter*.

Hoog ligt hij op zijn houten rustbed de stalen reus! Enkele palen steunen hem nog en de zware wig belet hem zijne plaats te verlaten. Hij is 96 M. 60 c. M. lang, gemeten van den kop van den ramsteven tot de uiterste punt van zijn spiegel. Zijne grootste breedte is 15,20 M., zijne holte 8,90 Meter.

Daar wijst de klok kwart over vier, de laatste palen zijn verwijderd en twaalf mannen slaan de zware stalen wig onder hem weg. De kolos zet zich in beweging, eerst langzaam, heel langzaam; hij kust het water als ter begroeting. En als zette die eerste aanraking hem in vuur, zoo werpt hij zich met steeds sneller wordende vaart in het element, waarop hij zich voortaan zal bewegen. Men zou zeggen „hij gaat regelrecht de diepte in." Geen nood, nauwelijks heeft hij zijn rustbed geheel verlaten of zijn spiegel richt zich op en statig drijft hij op de Maas, wier water hij een oogenblik in hevige beroering brengt, zoodat de nieuwsgierigsten onder de aan de boorden der rivier verzamelde toeschouwers, met een paar natte voeten moeten huiswaarts keeren.

Een schoon stuk werk van scheepsbouwkunst is dit nieuwe pantserdekschip. Onze nationale nijverheid en in 't bijzonder de werf Feyenoord mag er trotsch op zijn. Maar niet minder trotsch mag onze Nederlandsche Marine wezen, die met dezen oorlogsreus is verrijkt.

Als het schip in 1903 geheel voltooid zal zijn, zal het een waterverplaatsing hebben van 4950 ton, een kolenlading van 640 ton, een diepgang van 5,70 M. Het wordt bewapend met twee snelvuurkanonnen van 24 cM., geplaatst in barbette-torens, één voor en één achter voorzien van draaibaar pantser ter dikte van 25 cM.; voorts met 4 snelvuurkanonnen van 15 cM.; 8 idem van 7,5 cM. en 4 idem van 3,7 cM., die beschermd worden door pantserschilden van 10,5 en 2,5 cM. Bovendien wordt het nog bewapend met 6 revolverkanonnen, 1 bovenboeglanceerbuis en twee onderwaterboegtorpedokanonnen van Armstrong.

De projectielen der 24 cM. kanonnen zijn in staat om op een afstand van 2400 meter een nikkelstalen pantserplaat van 25 cM. te doorbooren, en op een afstand van 7 kilometer doorboort zulk een projectiel nog een pantserplaat ter dikte van 1½ decimeter.

De *De Ruyter* krijgt een pantserdek van 5 cM., een pantsergordel van 15 cM. hoogte, een commandotoren met 25 cM. dik nikkelstalen pantser, dubbelen bodem, waterdichte schotten, brandbluschleiding en leiding tot het onderwaterzetten der patroonbergplaatsen, zout- en zoetwaterleiding, telegraaf, spreekbuizen, ventilatie, verwarmings, verkoelings en electrische inrichting.

Het schip zal worden voortbewogen door twee stel gelijke drievoudige expansie-machines met koperen oppervlak-condensors, in staat om 6000 I. P. K. te ontwikkelen, cylinders van 70×107×167.5 cM., zuigerslag 80 cM.

De geheele asleiding is van kroezenstaal vervaardigd, de assen zijn hol. Zes waterpijpketels van het Yarrow-type zullen den stoom leveren, terwijl de snelheid bij den proeftocht 16 mijl zal moeten bedragen.

Moge het pantserschip *De Ruyter*, dat eene zoo waardige plaats in onze oorlogsvloot zal innemen, bijdragen tot handhaving van onze waardigheid als zeevarende en koloniale mogendheid!

Buitenland.

Frankrijk. — De *Figaro* meldt, dat tot provinciaal der Dominicanen in Frankrijk gekozen is de hoogeerw. pater Bourgeois te Parijs, bekend wegens zijn „esprit conciliant". En de *Temps* voegt erbij, dat de Paters Dominicanen, die vroeger te Parijs in de „rue du Bac" hun voornaamste klooster hadden, thans zullen verhuizen naar de „rue de la Chaise" en daar aan het door hen te betrekken perceel groote veranderingen laten aanbrengen, zoodat zij zich verzekerd schijnen te houden van het verkrijgen der door hen aangevraagde autorisatie. In de fransche bladen vindt men overigens een legio berichten betreffende het aanvragen van autorisatie door communauteiten van kloosterlingen, behoorende tot de verschillende in Frankrijk gevestigde Congregaties, doch het voornaam-

ste kenmerk ervan is, dat zij uiterst onbetrouwbaar zijn en herhaalde malen gevolgd worden door tegenspraak. Waar bijv. gisteren gemeld werd, dat de Oblaten of Karthuizers of Maristen in een of andere bepaalde gemeente aan de door de Regeering gestelde eischen voldaan hebben of zullen voldoen, komt morgen het bericht, dat het — wat de Kathuizers betreft — geheel onjuist, wat aangaat de Oblaten nog onzeker is, terwijl de Maristen van de bedoelde plaats niet, maar die van een andere waarschijnlijk wel autorisatie zullen aanvragen. Op die wijze is het allerminst mogelijk een betrouwbaar overzicht te verkrijgen van den stand van zaken. Bevestiging en tegenspraak zijn hier aan de orde van den dag. Zoodat het ons het meest practisch en daarom het wenschelijkst voorkomt te wachten op de officieele of officieuze mededeelingen, welke laatste ongetwijfeld niet lang zullen uitblijven, daar de voor de aanvragen gestelde termijn met 1 October verstreken is.

Duitschland. — „Na sdorowje jewo welitschestwo gossudarja imperatora Nikolai! Hoera!" werd er geroepen op de markt van het poolsche (russische) grensplaatsje Wyschtyten. Die dit deed, was een te paard gezeten militair in de generaals-uniform van een russisch grenadiers-regiment, een kranig martiaal figuur, met in rechten-hoekvorm omhoog gaanden straffen knevel, en die zooeven over de duitsche grens was komen aanrijden. Bij zijn verschijnen was de bevolking te hoop geloopen en weldra ging van mond tot mond het sensatiewekkend bericht, dat de kloeke ruiter, die daar midden op het marktplein zijn stem deed weergalmen, niemand minder was dan — keizer Wilhelm! Wat deze daar plotseling en op zoo zonderlinge wijze naar het marktplein van Wyschtyten mocht hebben gevoerd? Wel, het is nog niet lang geleden — het geschiedde op den 26n van Oogstmaand — dat 'n zeer groot gedeelte van dit poolsche stadje door brand in de asch werd gelegd. En *vandaar* (het redegevend verband blijft, zelfs na deze explicatie, nog verre te zoeken!) dat de duitsche keizer te Wyschtyten kwam met een som gelds in zijn portefeuille, om die namens den Tsaar — dus in de hoedanigheid van commissionair — aan de bevolking te overhandigen.

„Keizer Nikolaas, uw verheven landheer, mijn geliefde vriend," sprak Zijne Majesteit tot de verzamelde menigte, „laat u door mij zijn hartelijke sympathie uitspreken en zendt u door mijn bemiddeling vijf duizend roebel. Gij ziet hieruit hoe het oog van uw verheven landheer overal reikt, zelfs tot een grensstadje van zijn groot rijk en hoe zijn goed warm hart klopt voor zijn onderdanen, zelfs voor de verst verwijderden. Geeft dus uiting aan uw dankbaarheid en aan de liefde voor uw Keizer en Vader door met mij te roepen:

„Na sdorowje jewo welitschestwo gossudarja imperatora Nikolai! Hoera!"

Wat natuurlijk wel zooveel zal beteekenen als: lang leve keizer Nikolaas! of iets dergelijks. Een zonderlinge vertooning, meent u: keizer Wilhelm als kassiersknecht van den Tsaar, als propagandist voor russisch patriotisme onder de poolsche bevolking van Wyschtyten?

Och, vermoedelijk óók al een der resultaten van de ontmoeting te Dantzig en zeker wél geschikt om genoegen te doen aan de spaansche pers, die er zich in deze dagen braaf over ergert, — vooral de madridsche *Imparcial* — dat Frankrijk zijn verbond met het vrijheiddoodende en tyrannieke Rusland heeft versterkt; dat de fransche telegraaf-agentschappen, die de spaansche bladen voorzien hebben van kolommen-lange berichten over de „onvergelijke houding" der troepen te Bétheny, over het „weergalooze schouwspel" der vloot bij Duinkerken, en over de „grootsche ontvangst" te Compiégne, — de keizerdagen in de golf van Dantzig bijna geheel hebben doodgezwegen. Hartelijker verhouding dan die, krachtens welke het eene gekroonde hoofd ter wille van zijn bevrienden nabuur voor kassiersknecht gaat spelen, is al moeilijk denkbaar. Jammer, dat diezelfde spaansche pers nu ook aan Wilhelm kan verwijten kantoorloopers diensten te hebben bewezen aan het hoofd van het vrijheiddoodend en tyrannieke Rusland!

Engeland. — Met uitzondering van Sr. John Brodrick, den minister van Oorlog ware alle engelsche excellenties op jacht of op reis. Het publiek is van de jongste berichten uit Zuid-Afrika geschrokken, maar de raadslieden der Kroon blijven er schijnbaar doodkalm onder en zullen vermoedelijk niet eer bijeenkomen dan einde October of begin November. In het War-Office verklaart men hooghartig, dat er van het zenden van versche troepen aan lord Kitchener geen sprake is, daar immer vóor dezen maatregel volstrekt geen aanleiding bestaat, doch de algemeene opinie wordt meer en meer gewonnen voor het vermoeden — Charles Williams zei het dezer dagen in den *Morning Leader* ronduit, — dat men met den besten wil der wereld geen mannetjes meer vinden kan. De militaire instructeurs doen al hun best om recruten gereed te maken voor den zwaren velddienst in Zuid-Afrika, maar op dit oogenblik kan er nog niet aan gedacht worden Kitchener's verliezen aan te vullen, zoodat men zelfs de marine-troepen van een paar oorlogsschepen moet gebruiken om dienst te doen in de verdedigingswerken bij de Mosselbaai! Den toestand besprekende, zegt *Daily Graphic* dan ook terecht: „De meest ernstige berichten komen uit de Kaapkolonie. Ofschoon er maar weinig getelegrapheerd wordt, bestaat er alle reden om te vreezen, dat de zaak der Boeren in de kolonie veeleer veld wint dan achteruitgaat. De plunderende commando's der Boeren kunnen vertrouwen op de daadwerkelijke vriendschap der kaapsche Hollanders en *ontvangen voortdurend versche recruten* (deze pijnlijke bekentenis hooren we uit den mond van dit Jingo-blad thans voor het eerst!). Onze troepen daarentegen moeten vechten in een land, dat feitelijk kan beschouwd worden als vijandig grondgebied (en zulk een toestand te moeten signaleeren als het resultaat van twee jaren strijdens!!). Het feit is onaangenaam, maar het dient nergens toe, het te willen verbloemen......De grootste moeilijkheid voor ons is thans, te zorgen voor een voldoend aantal geoefende soldaten, die den oorlog kunnen voortzetten, hoelang deze ook moge duren."

Daily Graphic, die, een jaar geleden, dergelijk stukje voor geen transvaalsch goud zou geschreven hebben, erkent thans, door den drang der feiten genoopt, de republikeinen dus weer als *oorlog*voerenden!

Wellicht, dat het evenals de andere engelsche Jingo-bladen, die verleden jaar met lord Salisbury het heil voor Engeland's weerbaarheid gelegen achtten in het oprichten van schietvereenigingen, thans ook ooren begint te krijgen naar hetgeen de generaal-majoor Smith Dorriën, de bekende „schoonveger" van Oostelijk Transvaal, dezer dagen in een toespraak te Berkhampstead als een gebiedenden eisch des tijds verklaarde te beschouwen: de invoering van den algemeenen dienstplicht! „Engeland is groot en wil ook groot zijn," zeide hij, „maar — naar lord Bacon eenmaal opmerkte — geen natie kan erop rekenen groot te worden, indien zij van den wapenhandel niet haar bezigheid maakt, daarin niet haar eer en haar doel stelt."

De vooruitzichten op de gevolgen van de misdaad, welke de heer Chamberlain „mijn oorlog" heeft genoemd, gaan voor het britsche volk inderdaad steeds bekoorlijker worden!

Amerika.—De londensche *Morning Post* laat zich uit Washington melden, dat er tusschen Roosevelt en de voornaamste leiders der republikeinsche partij verschil van gevoelen zou bestaan óók op sommige belangrijke punten van Mac Kinley's staatkundig program hetwelk zijn opvolger dient af te werken. Met name de *trusts*, de reusachtige maatschappijen, die met haar enorme kapitalen de productie op verschillend gebied trachten te monopoliseeren, de markten te beheerschen en de loonen naar goedvinden te regelen, zouden zich minder in de welgezindheid van den nieuwen president mogen verheugen, dan dit het geval was onder het regiem van Mac Kinley.

Wij weten intusschen betreffende Roosevelt's economische plannen en sociale denkbeelden uit officieele bron nog te weinig, om van dit bericht de waarde te kunnen bepalen. Over het algemeen kan men zeggen, dat Teddy — slechts als bij toeval, bij de gratie van het recht der tijdelijke opvolging, voor bijna vier jaren op den presidialen zetel geplaatst in het Witte Huis — wel genoopt zal zijn tot concessies, indien hij zijn actie niet verlamd wil zien door de tegenwerking van het Congres.

Transvaal.—Betrouwbaar kan het bericht nu juist niet genoemd worden, maar mogelijk is en blijft het, dat er waarheid in steekt.

't Is afkomstig van de Parijsche *Patrie*; we laten het hier volgen:

„De president der Fransche republiek, de czaar, de koningin van Holland, de koning van Griekenland en de koning van Italië zijn overeengekomen het hof van arbitrage mede te deelen, dat het op hun officiëele steun kan rekenen wanneer dit hof de klacht zou behandelen der Boeren, aangeboden door de leden der deputatie van Transvaal en den Oranje-Vrijstaat.

„De nieuwe voorzitter van den ministerraad in Nederland zou eenigszins aarzelen om de verantwoordelijkheid dezer behandeling op zich te nemen. Men zegt evenwel, dat die op 1 October aanstaande zal geschieden.

„Wanneer deze officieele behandeling niet plaats heeft, zal de Staatscourant van Sint-Petersburg op 5 October a. s. een schrijven publiceeren, dat onmiddelijk zal worden ter hand gesteld aan de vertegenwoordigers der Russische regeering, evenals dat van 28 Aug. 1898. Dit schrijven zal de regeeringen der beschaafde naties voorstellen eene conferentie te beleggen, welke het groote plan van den vrede, door arbitrage en der progessieve en proportioneele ontwapening moet doen zegevieren."

Wat 'n mooie plannen! Jammer, dat er toch nooit iets van terecht zal komen, indien ze tenminste al bestaan.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAZAO.

1901.	Philad.	Zulia	Caracas	Marcb.	Philad.	Zulia
Vertrekt van NEW-YORK	Oct. 5	Oct. 12	Oct. 19	Oct. 26	Nov. 2	Nov. 9
Komt aan te SAN JUAN	10		24		7	
Vertrekt van ,,	11		25		8	
Doet CURAZAO aan	13		27		10	
Komt aan te LA GUAIRA	14	19	28	Nov. 2	11	16
Vertrekt van ,,	16	20	30	3	13	17
Komt aan te PTO. CABELLO	17		31		14	
Vertrekt van ,,	18		Nov. 1		15	
Komt aan te CURAZAO	19	21	2	4	16	18
Vertrekt van ,,	20	28	3	11	17	25
Doet LA GUAIRA aan	21		4		18	
,, PONCE ,,		30				27
,, SAN JUAN ,,	23		6	13	20	
Komt aan te NEW-YORK	28	Nov. 5	11	19	25	Dec. 3

Dienst tusschen Curazao en Maracaibo.

	Merida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida	Zulia
Vertrekt van CURAZAO	Oct. 14	Oct. 21	Oct. 28	Nov. 4	Nov. 11	Nov. 18
Komt aan te MARACAIBO	15	22	29	5	12	19
Vertrekt van ,,	18	26	Nov. 1	9	15	23
Komt aan te CURAZAO	19	27	2	10	16	24